

Cauza nr.1-4856/19
Nr. PIGD 1-19198536-12-1-13122019

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

13 martie 2025

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani),
Instanţa compusă din:

mun. Chişinău

Preşedintele şedinţei, judecător:

Vitalie MOROŞANU

Grefieri:

Daniela GRIŢCU, Ion

BALEANU

Cu participarea

Acuzatorului de stat, procuror:

Alla CAZACU

Apărătorul inculpatului, avocat

Georgeta LUPEA

Inculpatului

Sabina FLOCOS (GRIŢCO)

examinând în şedinţă de judecată publică în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

Sabina FLOCOS (GRIŢCO), născută la *****, INDP *****, originară şi cu viza de reşedinţă în sat. Popeştii de Sus r-nul Drochia, locuitoarea mun. Chişinău, str. *****, activează, în calitate de avocat stagiar, studii superioare, anterior nejudecat

de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. art. 332 alin. (1) CP al Republicii Moldova,

C O N S T A T Ă

Potrivit actului de învinuire lui Sabina GRIŢCO, i s-a incriminat faptul că în conformitate cu ordinul şefului IGP nr. 380ef. din 10 august 2018, exercitând funcţia de ofiţer urmărire penală al Secţiei urmărire penală a Inspectoratului de poliţie Centru al Direcţiei de Poliţie a mun. Chişinău, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin.(2) din Codul penal, persoană publică cu statut special, adică funcţionar public ce deţine grad special, investit de stat să îndeplinească acţiuni de interes public, a comis falsificarea unor documentele oficiale, acţiuni săvârşite din interese personale: Astfel, Griţco Sabina, exercitînd funcţia de ofiţer de urmărire penală, fiind persoană publică cu statut special ce deţine gradul special de inspector, investită de stat să îndeplinească activităţi de interes public, fiind obligată în virtutea funcţiei deţinute în conformitate cu prevederile art. 57 alin.(2) pct.3) CPP, conform cărora, ofiţerul de urmărire penală poartă răspundere pentru efectuarea legală şi la timp a urmăririi penale; prevederile art. 5 alin.(3) al Legii cu privire la statutul ofiţerului de urmărire penală nr. 333-XVI din 10.11.2006, conform cărora, ofiţerul de urmărire penală este responsabil de efectuarea urmăririi penale în conformitate cu prevederile legale, în termenele stabilite, în volum deplin şi în mod obiectiv, prevederilor pct. 11.2, 11.2.4 din Fişa postului - de a cerceta calitativ şi sub toate aspectele a infracţiunilor ce ţin de competenţa acesteia, asigurarea condiţiilor legale de tragere la răspundere

a tuturor persoanelor care au comis infracțiuni; citează și audiază persoane în calitate de bănuit, parte vătămată și martori, în perioada 16.04-14.06.2019, exercitând urmărirea penală în cauza penală nr. 2019010609 care a fost pornită la 16.04.2019 în baza art. 192 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motive personale, pentru a induce în eroare pe procurorul ce conducea urmărirea penală precum că urmărirea penală este efectuată complet și sub toate aspectele și astfel, de a spori artificial indicii personali de activitate și anume de a majora numărul cauzelor penale suspendate, a întocmit în lipsa cet. Sîrbu Ilie, un proces-verbal de audiere a acestuia în calitate de martor datat cu 20.05.2019, în care a înscris datele de anchetă a acestuia și declarații vădit denaturate referitor la infracțiunea cercetată. Procesul-verbal de audiere a „martorului” Sîrbu Ilie care reprezintă un document oficial și a fost semnat din numele primului, l-a anexat la materialele cauzei penale nr. 2019010609 și ulterior, a expediat cauza penală procurorului cu propunerea de a suspenda urmărirea penală.

Potrivit ordonanței de învinuire, Sabina GRIȚCO, se învinuiește de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi: „falsificarea unor documentele oficiale, acțiuni săvârșite din alte interese personale”.

Inculpata, Sabina FLOCOS (GRIȚCO) în ședință de judecată a indicat că este de acord să facă declarații în cauza sa și a comunicat că vina nu o recunoaște, își menține declarațiile date la urmărirea penală, iar alte declarații la moment nu dorește să prezinte.

În ședință de judecată au fost cercetate următoarele probe:

Martorul Ilie SÎRBU fiind audiat sub jurământ în ședința de judecată a comunicat că : „declarațiile de la urmărirea penală le susține. În anul 2019 lucra în calitate de șofer pe ruta 192. Pe ruta 112 nu a lucrat niciodată. El când lucra pe rutiera la cineva s-a furat un portmoneu. Din câte cunoaște cineva s-a semnat în locul său, spune cu certitudine. Nu ține minte cine a făcut procesul verbal de audiere. În anul 2019 nu ține minte să fi fost la poliție. A semnat pentru mostră de semnătură pentru expertiză în diferite moduri. A fost în clădirea comisariatului cu judecătorul Chistol, procurorul, Sabina Grițco, alte persoane nu ține minte. Scopul deplasării era de a stabili dacă a mai fost anterior în acea clădire. A comunicat și a semnat că a fost acolo. La procuratură pînă la deplasarea cu participanții procesului nu ține minte să fi fost. A aflat că cineva s-a semnat în locul său cînd a fost prima dată la judecată. Procesul-verbal pentru el înseamnă că are tangență cu furtul telefonului. Nu ține minte să fi fost audiat cu privire la acest proces verbal pînă la dna Chistol. La procuratura Chișinău pentru audieri nu a fost. Semnaturile pentru mostre le-a făcut în momentul examinării cauzei de către dna Chistol. Cunoaște pe Sabina Grițco din momentul cercetării cauzei de la urmărirea penală. Nu-și amintește dacă a fost audiat la Inspectoratul de Poliție sau alte organe. Cunoaște că Sabina Grițco era ofițer de urmărire penală deoarece a fost la ea la audieri.

Procesul-verbal de audiere a matorului Sîrbu Ilie din 20.05.2019 (în cauza penală nr. 2019010609);

Procesul-verbal de examinare a documentelor din 10.09.2019 prin care a fost examinat procesul-verbal de audiere a martorului Sîrbu Ilie din 20.05.2019;

Procesul-verbal de ridicare din 05.12.2019, prin care din IP Centru al DP mun. Chișinău au fost ridicate copia ordinului ce reglementează accesul persoanelor în incinta IP Centru și copiile din registrul de evidență a persoanelor ce au avut acces în IP Centru la data de 20.05.2019;

Procesul-verbal de examinare a documentelor din 05.12.2019 prin care au fost examinate copia ordinului ce reglementează accesul persoanelor în incinta IP Centru și copiile din registrul de evidență a vizitatorilor ce au avut acces în IP Centru la data de 20.05.2019;

Ordonanța din 06.12.2019, prin care Grițco Sabina a fost scoasă de sub urmărire penală pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal din lipsa în acțiunile acesteia a elementelor infracțiunii.

Ordonanță privind recunoașterea în calitate de corp delict din 10 septembrie 2025- „proces verbal de audiere a martorului Ilie SÎRBU din 20.05.2019”.

Extras din ordin din 10.08.2018 nr. 380ef, Fișa postului

Raportul de expertiză judiciară nr. 2304-2307 din 17.11.2022;

În ședință de judecată acuzatorul de stat, a indicat că vina inculpatului în comiterea infracțiunii care îi sunt incriminate a fost dovedită. A solicitat ca Sabina FLOCOS (GRITCO) să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 332 alin. (1) CP și de liberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție, infracțiunile fiind comise la 16.04-14.06.2019.

În ședință de judecată, apărătorul inculpatului, avocatul Georgeta LUPEA, cît și inculpata Sabina FLOCOS (GRITCO) au solicitat achitarea pe acest capăt de acuzare. A invocat că, nu s-au prezentat probe pertinente și concludente. Nu sunt probe ce ar dovedi vina și comiterea de către inculpat a faptei imputate. Nu a fost demonstrat motivul personal al acestuia.

Instanța de judecată, audiind inculpata, martorii acuzării, totodată cercetând nemijlocit materialele cauzei penale și probatoriul administrat, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajunge la concluzia că învinuirea adusă inculpatului Sabina Flocos (GRITCO) nu și-a găsit confirmare în cadrul judecării prezentei cauze penale, din următoarele considerente.

Conform art. 3 alin.(1) Cod penal, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni nici supus unei pedepse penale, decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată și în strictă conformitate cu legea penală.

În temeiul art. 51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform prevederilor art. 52 alin. (1) Cod penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În temeiul art. 8 alin. (1) și alin.(2) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă. Potrivit alin. (2), nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) CPP, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Alineatul (2) al aceluiași articol, stipulează că în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; raportul de expertiză judiciară; corpurile delictive; procesele-verbale

privind acțiunile de urmărire penală și ale cercetării judecătorești; documentele (inclusiv cele oficiale); înregistrările audio sau video, fotografiile; constatările tehnico-științifice și medico-legale; actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații și anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările și altele; procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele și procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activității de întreprinzător, emisă conform prevederilor art. 276/1 dacă nu a fost expusă într-un proces-verbal de control; procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activității de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislației speciale în vigoare.

Potrivit alineatului (3) al art. 93 Cod de procedură penală se stipulează că, elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

Aliniatului 2 al art. 99 din Codul de procedură penală, stipulează că probele administrate se verifică și se apreciază de către instanța de judecată.

Instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) CPP, să emită o sentință legală, întemeiată și motivată. Subsecvent, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Van de Hurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

Respectiv, în temeiul art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Se reține că potrivit art. 389 alin. (1) și (2) CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. (2) Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

În conformitate cu art. 325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Instanța de judecată reține că art. 332 alin. (1) CP (ceea ce se impută lui Sabina FLOCOS (GRITCO)) incriminează înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interes material sau din alte interese personale.

Subiect al infracțiunii prevăzute la art. 332 alin.(1) Cod penal este „o persoană publică” ceea ce la caz Sabina FLOCOS (GRITCO) întrunește aceste condiții, or conform copiei Fișei

postului și ordinului de angajare, cercetate în ședința de judecată sunt întrunite calitățile speciale prevăzute de art. 123 alin. (2) CP.

În continuare, instanța de judecată notează că obiect al infracțiunii prevăzute la art. 332 alin.(1) Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurarea a activității de serviciu în sfera publică care este condiționată de încrederea publică în autenticitatea documentelor oficiale.

Obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă documentul oficial autentic.

La caz acuzatorul de stat invocă că obiectul material al infracțiunii îl constituie documentele oficiale și anume procesul verbal de audiere a martorului Ilie SÎRBU.

În literatura de specialitate se indică că prin „documentul oficial” se înțelege documentul care: conține informații care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept; atestă fapte având relevanță juridică; circulă în cadrul unui sistem de înregistrare, evidență strictă și control al circulației.

Instanța de judecată, atestă că documentul se consideră oficial dacă el pe lângă mai multe caracteristici are semne de înregistrare, cum ar fi seria, număr, data, etc. sau dacă el a fost înregistrat într-un registru de evidență a documentelor de intrare, ieșire, evidență, păstrare.

În cazul dedus judecății, instanța analizând conținutul documentului anexat la materialele dosarului și anume „procesul verbal de audiere a martorului Ilie SÎRBU” atestă că întrunește condițiile de formă și de conținut a unui document oficial și este obiect material al infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art.332 alin.(1) Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de înscriere în documentele oficiale a unor date vădit false ori de falsificare a unor astfel de documente.

Înscrierea în documente oficiale a unor date vădit false constă în introducerea în documentele oficiale a constatărilor sau mențiunilor false.

Falsificarea documentelor oficiale presupune contrafacerea documentelor oficiale, modificarea conținutului acestora.

Infracțiunea prevăzută la art.332 alin.(1) Cod penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul înscrierii în documentele oficiale a unor date vădit false ori al falsificării unor astfel de documente.

La caz, instanța cercetând materialul probator administrat de către organul de urmărire penală, prezentat de acuzatorul de stat în susținerea învinuirii înaintate în privința inculpatei Sabina FLOCOS (GRIȚCO) a stabilit cu certitudine, că semnătura aplicată pe „procesul verbal de audiere a lui Ilie SÎRBU” nu a fost posibil de stabilit dacă a fost executată de către Sabina FLOCOS (GRIȚCO) sau altă persoană, circumstanță confirmată din conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 2304-2307 din 17 noiembrie 2022 cercetat în ședința de judecată care coroborează cu declarațiile martorului Ilie SÎRBU audiat în ședința de judecată, or ultimul nu a putut confirma sau infirma cu certitudine dacă a fost audiat de Sabina GRIȚCO în calitate de ofițer de urmărire penală.

În egală măsură, instanța de judecată reține că informațiile relevate în lista probelor cercetate în ședința de judecată inclusiv declarațiile date în ședința de judecată, sub jurământ a martorului Ilie SÎRBU potrivit cărora textul scris din procesul verbal de audiere ar fi fost întocmit de către inculpată, nu sunt suficiente pentru condamnarea acesteia de comiterea infracțiunii incriminate.

Potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. 2304-2307 din 17.11.2022, la capitolul concluzii nu a fost posibil de stabilit dacă mențiunea manuscrisă cu conținutul „Прочесул вербал есте скрис дин кувинтеле меле корект, пентру не семнез” din Procesul-verbal de audiere a martorului Sîrbu Ilie din 20.05.2019 (fila 9 a vol.I a dosarului penal nr. 1-4856/2019), a fost executată de către Grițco Sabina sau de către o altă persoană, din motivul că cerințele metodice de efectuare a expertizelor grafoscopice nu permit examinări comparative a obiectelor dispărute, iar volumul de material grafic care poate fi comparat - este limitat (vezi detalii în textul raportului la pag.4 și 5). Nu a fost posibil de stabilit dacă patru semnături literale cu conținutul „Сърбу”, din Procesul-verbal de audiere a martorului Sîrbu Ilie din 20.05.2019 (3 pe avers și una pe revers; fila 9 a vol.I a dosarului penal nr. 1-4856/2019), au fost executate de către Grițco Sabina sau de către o altă persoană, din motivul că cerințele metodice de efectuare a expertizelor grafoscopice nu permit examinări comparative a obiectelor dispărute, iar volumul de material grafic care poate fi comparat - este limitat (vezi detalii în textul raportului la pag.4 și 5). Semnăturile literale cu conținutul „Сърбу”, din Procesul-verbal de audiere a martorului Sîrbu Ilie din 20.05.2019 (3 pe avers și una pe revers; fila 9 a vol.I a dosarului penal nr.1- 4856/2019), au fost realizate (scrise) cu stilou cu bilă cu pastă de culoare violetă direct pe suportul (hârtia) documentului în cauză.

Referitor la semnătura plasată, raportul de expertiză indică că nu a fost posibil de constatat dacă Ilie SÎRBU sau o altă persoană a executat semnătura de la numele lui Ilie SÎRBU, din cauza că cerințele metodice de efectuare a expertizelor grafoscopice nu permit examinări comparative a obiectelor dispărute, iar volumul de material grafic care poate fi comparat - este limitat.

Instanța de judecată reține că în conformitate cu alin. (3) al art.8 din CPP RM, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În condițiile respective, în lipsa altor probe ce ar demonstra că semnătura lui Ilie SÎRBU ar fi fost realizată de către altă persoană, instanța de judecată constată că nu poate fi reținută acuzația adusă inculpatului precum că el ar fi întocmit semnătura respectivă din numele lui Ilie SÎRBU.

Totodată se reiterează că celelalte probele cercetate în ședința de judecată nu sunt în măsură să demonstreze cu certitudine și potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că semnătura din numele cet. Ilie SÎRBU, nu ar corespunde adevărului și că ar fi falsă.

La fel, probele cercetate nemijlocit în ședința de judecată nu sunt în măsură să demonstreze că inculpata Sabina FLOCOS (GRITCO) ar fi cunoscut despre presupusul caracter neveridic și fals semnăturii specificate în procesul verbal de audiere semnat din numele cet. Ilie SÎRBU și implicit.

În condițiile respective, în lipsa altor probe ce ar demonstra că semnătura din procesul-verbal de audiere a martorului Sîrbu Ilie din 20.05.2019 (în cauza penală nr. 2019010609) ar fi fost realizată de către altă persoană decât martorul audiat Ilie SÎRBU, instanța de judecată constată că nu poate fi reținută acuzația adusă inculpatei precum că ea ar fi întocmit semnătura respectivă din numele acestuia.

Prin urmare, instanța de judecată conchide că probele prezentate de acuzatorul de stat enunțate supra doar confirmă semnătura aplicată pe procesul verbal de audiere a martorului Ilie SÎRBU, dar nu confirmă că aceasta ar fi fost executată de către Sabina FLOCOS (GRITCO) sau altă persoană, în sensul conținutului învinuirii imputate.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.332 Cod penal, se caracterizează

prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză are un caracter special. După caz, aceasta se exprimă în alte interese personale.

Instanța de judecată, cercetând probatoriul administrat conchide că acuzatorul de stat eronat a reținut că alte interese personale a inculpatei în speță au fost motivul comiterii pretinsei infracțiuni și s-a manifestat cu scopul de promovare a acesteia la locul de muncă, or acest aspect nu a fost dovedit.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Potrivit art.390 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii

Raportând circumstanțele de fapt constatate în partea descriptivă a prezentei sentinței la temeiurile de drept reținute mai sus, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității, utilității și coroborării lor, instanța de judecată, conchide că, în cadrul cercetării judecătorești nu s-a confirmat că fapta imputată Sabinei FLOCOS (GRITCO) întrunește elementele infracțiunii imputate acesteia și anume prevăzută la art.332 alin.(1) Cod penal.

Potrivit art. 6 par. 2 din CEDO orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

În cauza Funke vs Franța (cererea nr. 10588/83 din 25 februarie 1993 par. 41) CtEDO a admis că dreptul de a tăcea și de a nu contribui la propria acuzare este un drept intrinsec dreptului general la un proces echitabil, mai mult acesta este un drept absolut, de care trebuie să beneficieze orice acuzat fără restricție.

În cauza Telfner vs Austria (cererea nr. 33501/96 hotărâre din 20 martie 2001 par. 15-18) Curtea a indicat că instanțele naționale, la îndeplinirea sarcinilor lor, nu ar trebui să pornească de la ideea preconcepută că învinuitul a comis infracțiunea incriminată, sarcina probei este pe seama acuzării de stat, iar orice îndoială ar trebui să beneficieze acuzatului. Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este mutată de la acuzare la apărare.

La pct. 18 din aceeași hotărâre Curtea a specificat că a cere inculpatului să ofere o explicație asupra unor circumstanțe factice indicate de acuzare, în condițiile în care ultima nu a fost în măsură să administreze probe suficiente de serioase (prima facie case) care ar „cere”, o explicație plauzibilă din partea acuzatului, echivalează cu mutarea sarcinii probei de pe umerii acuzării pe cei ai apărării fapt care prin aceeași hotărâre a fost recunoscut ca fiind contrar art. 6 par. 2.

În condițiile respective, instanța de judecată luând în calcul faptul că probele cercetate nemijlocit și în contradictoriu, nu relevă altceva decât faptele reținute de instanța de judecată în prezenta sentință, deoarece neclaritățile și lacunele acuzării de stat, în mod evident nu pot fi interpretate în detrimentul inculpatei Sabina FLOCOS (GRITCO), întrucât faptele invocate în rechizitoriu cu referire la acțiunile inculpatului din data de 16.04-14.06.2019, nu s-au confirmat, instanța de judecată nu poate reține ca fiind constatate decât faptele specificate în prezenta sentință.

Instanța de judecată reține că în ședință de judecată, pornind de la informațiile relevate de probele cercetate în contradictoriu, nu a putut fi stabilit cu certitudine și dincolo de orice dubiu rezonabil că la data de 16.04-14.06.2019 Sabina FLOCOS (GRITCO) ar fi înscris intenționat un

proces verbal de audiere a martorului Ilie SÎRBU și care ar fi fost semnat din numele acestuia, ulterior anexat la materialele cauzei penale.

Pe cale de consecință instanța de judecată constată că în pretinsele acțiuni realizate de Sabina FLOCOS (GRITCO) la data de 16.04-14.06.2019, nu sunt întrunite elementele infracțiunii stabilite de art. 332 alin. (1) CP, care i se incriminează acesteia.

În consecință, instanța de judecată apreciază că în privința inculpatului persistă temeiul de achitare stabilit de art. 390 alin. (1) pct. 3 CPP și anume - fapta inculpatului din data de 16.04-14.06.2019 nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța reține că potrivit art. 397 alin. 3) și 5) CPP dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă 3) hotărârea cu privire la corpurile delictelor; 5) dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare;

Potrivit materialelor cauzei penale:

Prin ordonanța din 10.09.2019 procesul verbal de audiere a martorului Ilie SÎRBU din 20.05.2019 a fost recunoscut drept corp delict.

Potrivit art. art. 157 alin. (2), 159 alin. (1), 162 alin. (1) pct.5) CPP RM, instanța de judecată consideră necesar, ca după rămânerea definitivă a sentinței, corpurile delictelor să fie păstrate la materialele cauzei penale.

Avocatul Igor HLOPEȚCHI la judecătorul de instrucție a înaintat o plângere în ordinea art.313 Cod de procedură penală prin care a solicitat anularea ordonanței procurorului Dumitru PLĂMĂDEALĂ din 06 decembrie 2019 în partea ce ține de refuzul de scoatere de sub urmărire penală a Sabinei GRITCO. Se constată că aceste categorii de plângeri nu sunt temei de examinare în ordinea stabilită de art. 313 CPP, fapt pentru care aceasta se respinge.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu art. 341, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod Procedură Penală RM, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Sabina FLOCOS (GRITCO) se achită pe marginea acuzației de comitere a infracțiunii stabilite de art. 332 alin. (1) CP în legătură cu faptul că fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii.

Corpurile delictelor recunoscute prin ordonanța din 10.09.2019 de păstrat la materialele cauzei penale.

Plângerea avocatului Igor HLOPEȚCHI adresată în ordinea art.313 Cod de procedură penală prin care a solicitat anularea ordonanței procurorului Dumitru PLĂMĂDEALĂ din 06 decembrie 2019 și a ordonanței procurorului ierarhic superior în partea ce ține de refuzul de scoatere de sub urmărire penală a Sabinei GRITCO, se respinge.

Sentința cu drept de atac în ordine de apel în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani.

Sentința pronunțată integral public la data de 13.03.2025.

Președintele ședinței,

Judecător:

/semnătura/

Vitalie MOROȘANU

Copia corespunde originalului

Președintele ședinței,

Vitalie MOROȘANU